

Grækarismessa

Oddagrein

ANTIN vit hava hugsað um tað ella ikki, so vaknar eisini í menniskjunum eitthvørt um grækarismessu-mundið. Myrknð hevur mist tikið og hugsanirna um mangt og hvat verða onkunsvegna øðrvísi. Ikki so sjáldan fer at mala fyri okkum alt tað, vit ikki finga av skafti, serstakliga uttandura, í myrku tíðini og sum alt nú skal fást frá hondini í einum. Ja, so nóv, at vit meðast bert at hugsa um tað.

HETTA er bæði rætt og náttúrligt, um ikki so náttúrligt sum hjá náttúruni sjálvari og hjá teimum faru, ið meira enn vit noyðust at laga virki teirra eftir árstíðunum og umstøðunum annars.

FLYTIFUGLURIN veit, nær komast skal til landið. Allur fuglur veit nær farast má undir at reiðast fyri at fáa avkomið undan sum best, og næstan soleiðis var við tí ættarliði, ið nú er um at hvørva frá okkum. Tey, ið livdu av sjógv og landi í øvdu meira enn vit eina reglubundna tíðarfesting av, nær hetta ymiska skuldi gerast, líkamikið um tað var at loysa flog, fáa teðini í bœin, eplini í jørðina, torvið skorið, várfjall, klipping ella heystfjall. Eisini vóru tey fullgreið um, hvat kundi takast av landinum, hvussu leingi og hvat skuldi latast aftur, fyri við skili at byrja av nýggjum. Og frælsi í mangan strævna og lítið látað lívi teirra, hildu tey seg kortini eiga, tó altíð treytað av gavumíðni náttúrunnar.

NÓGV øðrvísi er við okkum, sum hava dugað so væl at bent náttúruni okkum til vildar. Gjort mangt og hvat, ið als ikki hoyrir rætta tíðarbilinum til, rivið burtur stórar partar av náttúruni, oyst út í hana mangt og hvat, henni ikki hoyrir til ella kann tryggja – og fyrbils sloppin toluliga frá tí.

MEN bert fyrbils. Árinini av hesum mangan óhygna leiki okkara við umhvørvinum gerast alt meira sjónlig og mong teirra beinleiðis so livshættislig, at verður ikki vent í stundini, nærkast fullkona oyðingin, og tað við vaksandi ferð.

IKKI sœrt, at vit eisini í aðrar mátar halda hánt um, hvat ið ber til innan rimiligt mark. Er ódn og hvørki koyrandi ella siglandi eftir fœstum skipanum, meinskast vit um tað og skulu hava bæði betri vegatænastu, stóri ferðaskip og helst enn raskari linjurnar at fáa elveitingarnar upp at hanga aftur.

ØÐRVÍSI er við fuglinum. Grækarismessufuglur okkara tjaldrið veit, at kemur hann nógv seinni enn í dag, verður árið miseyðnað. Teir gomlu vistu, at var Erla Kongsdóttir komin, kundi ikki drálast við teðunum.

HJÁ okkum er tað mestsum so, at vit hvøkka við, tá fyrsta klippið hoyrist, alt ov illa fyririkað til tað, vit nú áttu at farið undir.

AT halda skil á, leggja til rættis, byta út uppgávur o.a. verður á finum fremmandum máli kallað «management». Summi okkara halda seg duga nakað av hesum, og gera vit tað bert hálvavegna, gongur tað helst kortini. So er ikki við villini fuglinum. Hann er «management» og hórar ikki undan uttan at vera tað til fulnar. Hvi – jú, hansara «managementkynstur» er til fulnar treytað av ytri umstøðum, náttúruni, sum hann góðtekur, sum hon nú einaferð er, og virkar hareftir.

HVØRJAR hugsanir vit gera okkum dag sum henda, um nakrar, man vera so ymist, men góðtøku vit bert, at sumt ber til og annað ikki, serliga livinum sum heild og umhvørvi okkara viðvíkjandi, varð tjaldrið heldur ikki hesuferð komið til fánytis.

Sosialurin

Lesarabrøv

Flytifuglar

Aftur í ár verður roynt at flyta onkran skúla. Men nú sær tað út til, at tað eru teir somu skúlarnir, ið standa fyri skotum, ár eftir ár.

Hvørja ferð, ið ein landsstýrismaður ella «kvinna» hevur roynt at flutt Fiskivinnuskúlan, so hava lærarar og næmingar vist á ein hóp av «argumentum» fyri, at skúlin skal verða verandi, men hetta verður ikki tikið til eftirtektar. Í staðin halda teir ráðandi, at teir hava ta betru «loysnina».

Hesar loysnir kenna vit í so væl, tær kallast lappaloysnir og hava einki endamálið. Løgtingsmenn og «kvinnur» verða vald av fólkunum. T.v.s. at tey «eiga» at og skulu gera tað, ið Føroya fólk vil hava teir at gera. Og tá ið so næmingarnir á HF í Klaksvík koma til Havnar við yvir 2000 undirskriftum uppá, at HF-skeiðið skal verða verandi í Klaksvík, so sigur tað seg sjálvt. Skúlin verður verandi.

Eg tori, uttan at ivast, at pástanda, at Fiskivinnuskúlin í Vestmanna er tann skúlin, ið hevur staðið oftast fyri skotum.

Tveir dagar um vikuna fara næmingarnir, ið ganga fyrsta árið, út á virkir í starvsvenjing. Við tað at Fiskivinnuskúlin liggur í Vestmanna, so kunnu næmingarnir sleppa á fleiri flakavirkir, alístøðir, smoltstøðir, roykjavirkir, góðskingavirkir osfr.

Møguleikarnir eru ikki líka góðir í Klaksvík.

Ein skal hava í huga, at landskassin rindar fyri koyringina til tey ymsku plássini. So tað verður sera dyrt at fara suður til Havnar á ymsk skeið, um skúlin er í Klaksvík. Tá skal landskassin rinda fyri koyring í Klaksvík, við ferjuni og koyring til Havnar og sjálvandi til Klaksvíkar aftur. Og her skal eisini nevast, at um allir fyrstaársnæmingarnir fara, so mugu triggjar bilar til. Og hvussu við støðisviðgerðini?

Líka sum við HF skulu næmingarnir á Fiskivinnuskúlanum skriva eina støðisviðgerð. Teir skulu velja sær eitt evni, og so fara á

ymisk virkir at fáa sær í-blástur til støðisviðgerðina. Hetta verður sera trupult og dyrt hjá tí næmingi, ið skal ferðast frá Klaksvík til Tórshavnar fyri at fáa hendan í-blástur.

Tá ið Eilif Samuelson hevur so stóran hug at flyta okkum, so kann hann royna at flyta landsstýrið í Sandoyina.

Øll vita, at tað ber ikki til.

So hví skal Fiskivinnuskúlin flytast?

Øll vita, at grundarlagið dettur burtur. So ei heldur hetta ber til.

F.H.J.

Viðmerking til grein í Sosialinum 6. mars 1996: Atli P. Dam – enn einaferð

Eg ætlaði ikki at leggja meg út í blaðkjakið millum Atla Dam og Sámál Petur í Grund, men tá ið Sámál Petur beinleiðis sigur ósatt verði eg noyðdur at rætta-leiða hann.

Sámál Petur sigur í greinini, at eg var vitandi um

ein fund millum hann og tyrilpilotarnar tann 10. februar 1995. Hetta er beinleiðis ósatt. Sámál Petur hevði ikki sagt við meg at hann skuldi hava fund við tyrilpilotarnar. Tá ið eg hoyrdi hvat ið fram var farið, helt eg tað vera løgið, at

ein landsstýrismaður heldur fund við starvsfólk í Atlantsflog, uttan at boða stjóranum frá. Líka løgið var, at Sámál Petur fundaðist við flogteknikarar í arbeistiðini, sama kvöldið, (teir finga løn frá Atlantsflog fyri at arbeiða) uttan at

boða hvørki stjóranum ella teknisku leiðsluni frá.

Trongisvágur,
10. mars 1996
Heri Mortensen

Útbjóðing

Vegna Tórshavnar Kommunu verður gerð av Ringvegnum úr Marknagili í Landavegin hervið boðið út alment.

Arbeiðið umfatir 770 m av 17 m breið-um vegi við íbindingum, gongubreyt-um og tilhoyrandi leiðingum v.m. Samlaða veglengdin verður umleið 950 m.

Útbjóðingartilfarið fæst á skrivstovu okkara frá túsdegnum 12.03.1996, móti 5.000,- kr. í veðhaldi.

Tilboð í afturlatnum brævbjálva, merktur

»Ringvegur úr Marknagili í Landavegin«

skal vera Býarverkfrøðinginum, Vaglið, Tórshavn í hendi hósdagin 28.03.1996.

Tilboðini verða latin upp nevnda dag kl. 11.00, og kunnu teir bjóðandi vera hjá-staddir.

LANDBYGGIFELAGIÐ 
Ráðgevandi verkfrøðingar . FRI
Grønlandsvegur 6, Postboks 228, 110 Tórshavn

Stuðulsfólk

Søkt verður eftir stuðulsfólki til 3 ára gamlan drong í norðaru helvt av Streymoy.

Málið við stuðulinum er, í neyvum samstarvi við Almennastovuna, at virka fyri fremjandi tilboð-um og avbjóðingum í gerandisdegnum, og so-leiðis menna og stuðla honum líkamliga, sálar-liga og sosialt.

Tann, ið settur verður, hevur vanliga tilhalds-stað á Dagstovninum á Oyri og annars har barninum tørvur stuðul.

Ynskili er, at tann, ið settur verður, hevur hóskandi fakliga útbúgving og royndir.

Arbeiðstíðin er 40 tímar um vikuna, og stuðulin er fyrbils játtaður til 30.09.96.

Løn- og setanarviðurskifti eru sambært sátt-mála millum Føroya Landsstýri og Føroya Pedagogfelag.

Umsóknir við próvskjølum mugu verða okkum í hendi í seinasta lagi 23.03.96 og skulu sendast til:

Almennastovan
att.: Sigrun Joensen
Postsmoga 196
110 Tórshavn

Nærri upplýsingar fáast á tlf. nr. 15480, lokal 104, hjá Sigrun Joensen.